

Kağıt Kılıfı

– RasimCANBOLAT · 03 Mart 2011

Henüz beş yaşında. Babaannesine kurşun kalemle Gümenek çocuk parkını çizdirmiş. Elma ağacının hemen yanında bir kaydırak. Mevsim, sonbahar olmalı. Yeşil yapraklar arasında kırmızı elmalar görülüyor.

Karakalem çizgilerin içini taşırmamaya çalışarak, özenle boyarken yanına birisi yaklaşacak olsa hemen resmin üstüne kapanıyor. Kapının zili mi çaldı? Derhal, resimle beraber masanın altında. Belli ki bitirmeden önce eserin görülmesini, işine müdahale edilmesini istemiyor. İnsan, çalışırken özgür olmalı, canım...

Şimdi Turgut Bey'i daha iyi anlıyorum. Çocuk çocukken nasıl, işine kimsenin karışmasını istemiyorsa Turgut'ta oyununa karışılmasına sinir oluyor. Onun, "Bilmiyorsam yenilirim oğlum, size ne? Cezasını çekecek ben değil miyim? Karışmayın oyunuma!" diye huysuzlanmasıyla boyama yaparken Doğa'nın yanına kimseyi yaklaştırmamasının, paralellik arz ettiğini düşünüyorum.

Yanına kimseyi istemiyor ama benimle sohbet etmekte bir sakınca görmüyor. Çünkü kendisini rahatsız etmeyeceğimi biliyor. Madem istemiyor, ben de karışmam.oyun bozanlığın alemi var mı?

-Resmi tamamlayınca size göndereceğim. Diyor.

-Nasıl göndereceksin?

-Bir kâğıt kılıfı (zarf) bulacağım. Üstüne sizin adınızı yazdıracağım. Resmi katlayıp içine koyup göndereceğim. Babaannemle paylaşırsınız olur mu?

-Bir resmi nasıl paylaşacağız, ortasından mı keseceğiz?

-Hayır, sırayla bakacaksınız!

Paylaşmak sözcüğünün, bölüşmek, (ege'de) üleşmek anlamlarında kullanıldığını bildirdim. Edebiyat sitelerinde yaymak, görüşe sunmak anlamlarında kullanıldığını yeni öğrendim. Sitelerdeki anlamını torunum benden önce, beş yaşındayken öğrenmiş.

Kuzguna yavrusu Anka görünür derler. Torunum için, yalnız Doğa için söylemiyorum. Aziz Nesin'in deyimiyle: "Şimdiki çocuklar harika!" canım, o da televizyon ve çizgi filmlerin sayesinde.

"Dünya dönüyor, sen ne dersin de!"